

(א) [נראה ד"ל רפה],
 (ב) [שבוטת מנ: ע"ש],
 (ג) [ב"ק פ"א: ד] [למקנן
 מנ:], (ד) [על חז: ו] [ב"ב
 קל"ט: ז] [למקנן ז: תמונת
 ג. עמ: ב"ק פ"א: ב"ב ג.
 קל"ט: ח] ג' רש"א לרב
 הנה,

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רבא אמר
 רב יוסף שיש עדים
 שנשפרה: (ב) שם הב' ל'
 כיפאי אמר: (ג) שם זבנה
 אורחה: (ד) תוב' ד"ה
 זבנה וכו' לא מהדר בינא
 מה מנכ:

מוסף רש"י

שומא. שמו ב"ד לבעל
 חוב קרקע הלוה. הדר.
 אם יפרע לו משום
 עד שנה (וע"ל פ"א).
 האשה שמכרה בכספי
 מלוה בחיי בעלה. הקרן
 (כתובות ג) שאם ימות
 בעלה יזכה בזה ואם
 תמות הוא יירשה בעל
 יפקדו, וכפי מלוג הן
 נכסיו שגבלו לה מינה
 אביה או שהנכסיה קרקעות
 שלא ישימו בתוכה, ולא
 קיבל בעל עליו
 אחריות, וחול פירותיהן
 בחייה תקנת חכמים תחת
 שמואל ומחמין בעל שאול
 הפירות כמלגת בעל
 (דש"ס ב"ב ק"ט). ומתה.
 ובעל יורש אותה ודבר
 מורה (קמ"ט ז). הבעל
 מוציא מיד הלוקחות.
 דשויהו כגון כלוקח והוא
 לוקח ראשון (כתובות
 ג). דא"ל דבעלמל קרן
 פירות לאו קקני הגוף
 דמי, בעל בנכסי אשתו
 אלגויה רבנן לשיעוריה
 משום אביה והו' כלוקח
 ראשון (ב"ק פ"א) ומיהו
 להכי אפי' מביית האשה,
 שאם ימות בעלה בחייה
 יעלה לוקח (דש"ס ב"ב
 ג).

רבינו הגנאל

וקשיא לן וכי תקנתא
 לרשיעי עבדינן אלא שמו
 ישבע מלוה ויוציא מלוה
 את הפקדון ונמצאת
 שבוטת הלוה שיצאה
 לבטלה. ואמרי אם איתא
 לדרב הונא כיון שנשבע
 המלוה שאינה ברשותו
 אינו יכול להוציא הפקדון
 שכתב ששבע שאינו
 ברשותו (א) והלה נשבע
 כמה היה שוה ומתני'
 הכי קתני מי נשבע תחלה
 מי שהפקדון אצלו שאם
 ישבע הלוה תחלה חיישנן
 שמו יוציא המלוה
 את המשכון ונמצאת
 שבוטת זו לבטלה. ושאר
 השמועה פשוטה היא.
 והוא דאפקיד כיפי גביה
 חבירה ואמר לא ידענא
 היכא אנתחיתיהו אמר ר'

(א) נראה דקמי' כלן ו"ל
 ופריך דר' אש' דזב' נשבע
 שאינו נשמויה והנה נשבע
 כמה היה שוה וכו'.

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

איסא לדרב הונא. שהשומר המשלם דמים נשבע שאינה ברשותו
 אמאי חיישנן לשמא יוליף הא אשתבע: **שיש עדים שנשפרה.**
 להשתא לא אשבעינהו שהרי הביא עדים: **טרה ומייסי לה.** מחזר
 ושואל אחר הנכנסים צדימו וימלא הגנב: **וזה נשבע.** הלוה

איתא לדרב הונא כיון דמשתבע מלוה
 שאינה ברשותו היכי מצי מפיך לה אמר
 (א) (ב) רבא שיש עדים שנשפרה אי הכי
 מהיכא מיייתי לה אלא אמר רב יוסף שיש
 עדים שנגבה סוף סוף מהיכא מיייתי לה
 דמרה ומיייתי לה אי הכי כי משתבע מלוה
 נמי למרה לוח וליתי בשלמא מלוה ידע מאן
 קא עייל ונפק בביתיה ואייל ומרה ומיייתי לה
 אלא לוח מי ידע מאן עייל ונפק בביתיה
 דמלוה אביי אומר גזירה שמוא יטעון ויאמר
 לו אחר שבועה מצאתיה (ב) רב אשי אמר יזה
 נשבע וזה נשבע זה נשבע שאינה ברשותו
 וזה נשבע כמה היה שוה והכי קאמר מי
 נשבע תחילה מלוה נשבע תחילה שמוא
 ישבע זה ויוציא הלה את הפקדון רב הונא
 בר תחליפא משמיה דרבא אמר רישא דסיפא
 תיובתא לרב הונא סלע הלוייתי עליו שתיים
 היה שוה והלה אומר לא כי אלא סלע
 הלוייתיך עליו סלע היה שוה פטור ואם איתא
 לדרב הונא מגו דמשתבע מלוה שאינה
 ברשותו לישתבע נמי איגלגול שבועה כמה
 היה שוה אמר רב אשי אמריתיה לשמעתא
 קמיה דרב כהנא ואמר לי (ג) דתהא במאמינו
 ונהמניה לוח למלוה נמי בהא כמה הוה
 שוה לא קים ליה בגויה ונהמניה מלוה ללוה
 דקים ליה בגויה לא מהימן ליה ומאי שנא
 לוח דמהימן ליה למלוה ומאי שנא מלוה
 דלא מהימן ליה ללוה לוח מקיים ביה במלוה
 יתומת ישרים תנחם מלוה מקיים ביה בלוה
 וסלף בוגדים ישרים: ההוא גברא דאפקיד

לה.

מגו דמשתבע מלוה שאינו ברשותו ב'. (א) לרבה ולרב יוסף לא
 פריך אלא לאזני ורב אשי:
תהא במאמינו. צרישא לא מני לאוקמי הכי משום דהתם לא
 ירצה להאמינו כיון שע"י כן לא יוכל לישבע אצל הכא אין
 כאן שבועה ואע"פ שמפקיד צמח
 שמאמינו שבועה שהיה יכול לגלגל
 עליו אינו חושש:
ואותבנייה שי"ם. ולי"ל דיוקרא
 דכיפי הו' שצמח
 דעלמא כמו כפילא ולא דמי לגיזות
 וולדות דאותו שצח ניכר בגוף
 הצמחה: **אמרהיה אב"ד.** דלא
 דמי לאטרומיה לשבועה דקני כפילא
 לרבא כששילם אחרי כן (בב"ק דף ק"ח).
 דהתם משלם צרכונו אצל רב נחמן
 הולך לגבות אפדנו:
זבנה ב'. וא"ת ואמאי לא מהדר
 (א) מה מכר ראשון לשני כל
 זכות שצמח לידו וי"ל דהראשון מן
 הדין נמי אין מחזיר שמכרה היא
 אלא משום ועשית הישר והטוב
 מהדר ולכן שני לא מהדר:
לוקח הו'. אפי' אי הו' יורש
 לא מהדר כדאמר זבנה
 אורחה כו' אלא משום לא מהדרינן
 ליה נקטיה דאי יורש הו' מהדרינן ליה
 שהנן פודה קרקע של אצו ואע"ג
 דצפיק יש נחלין (ב"ב דף ק"ט): ושם
 ד"ה (הס) מסיק דצבא ליה עבדו
 ליה או יורש או לוקח הא אמרינן
 התם צר היכא דאיכא פסידא לאחריני
 לא עבדי ליה טבא ולכן הכא לא
 הו' יורש משום פסידא דמלוה ולא
 מהדר ממנה נפשא דאפי' יורש הו'
 לא מהדר ודו' יוסי צר חנינא מפרש
 התם ללקוחות אפסדו אנפשייהו:
 רבא

כיפי גביה חבירה אמר ליה הב לי (א) כיפי אמר ליה לא ידענא איכא אותבניהו
 אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה (ב) כל לא ידענא פשיעותא היא זיל שלים לא
 שילם אזל רב נחמן אגביה לאפדניה מיניה לסוף אישתכח כיפי ואיקור אמר
 רב נחמן יהדרי כיפי למרייהו והדרא אפדנא למרה אמר רבא הוה יתיבנא קמיה
 דרב נחמן ופרקין המפקיד הוה ואמרי ליה שילם ולא רצה לישבע ולא אהדר
 לי ושפיר עבד דלא אהדר לי מאי טעמא יהתם לא אמרחיה לבי דינא הכא
 אמרחיה לבי דינא למימרא דסבר רב נחמן דשומא הדר שאני התם דשומא
 בטעות הוה דקא הוה כיפי מעיקרא (ג) אמרי נהרדעי שומא הדר עד תריסר
 ירחי שתא ואמר אמימר אנא מנהרדעא אנא וסבירא לי שומא הדר לעולם
 והלכתא שומא הדר לעולם משום שנאמר (ד) ועשית הישר והטוב פשיטא שמו
 ליה לבעל חוב ואזל איהו ושמה לבעל חוב ידיה אמרינן ליה לא עדיף
 את מגברא דאתית מיניה זבנה (ה) אורתא ויהבה במתנה ודאי הני מעיקרא
 אדעתא דארעא נחות ולא אדעתא דזווי נחות פשמו לה לאשה ואינסיבא
 או שמו מינה דאשה ואינסיבא ומתה (ו) בעל בנכסי אשתו לוקח הו'
 לא מיהדר ולא מהדרינן ליה (ז) דאמר רבי יוסי בר חנינא באושא התקינן
 להאשה שמכרה בנכסי מלוה בחיי בעלה ומתה הבעל מוציא מיד הלוקחות
 אגביה

כיפי גביה חבירה אמר ליה הב לי (א) כיפי אמר ליה לא ידענא איכא אותבניהו
 אתא לקמיה דרב נחמן אמר ליה (ב) כל לא ידענא פשיעותא היא זיל שלים לא
 שילם אזל רב נחמן אגביה לאפדניה מיניה לסוף אישתכח כיפי ואיקור אמר
 רב נחמן יהדרי כיפי למרייהו והדרא אפדנא למרה אמר רבא הוה יתיבנא קמיה
 דרב נחמן ופרקין המפקיד הוה ואמרי ליה שילם ולא רצה לישבע ולא אהדר
 לי ושפיר עבד דלא אהדר לי מאי טעמא יהתם לא אמרחיה לבי דינא הכא
 אמרחיה לבי דינא למימרא דסבר רב נחמן דשומא הדר שאני התם דשומא
 בטעות הוה דקא הוה כיפי מעיקרא (ג) אמרי נהרדעי שומא הדר עד תריסר
 ירחי שתא ואמר אמימר אנא מנהרדעא אנא וסבירא לי שומא הדר לעולם
 והלכתא שומא הדר לעולם משום שנאמר (ד) ועשית הישר והטוב פשיטא שמו
 ליה לבעל חוב ואזל איהו ושמה לבעל חוב ידיה אמרינן ליה לא עדיף
 את מגברא דאתית מיניה זבנה (ה) אורתא ויהבה במתנה ודאי הני מעיקרא
 אדעתא דארעא נחות ולא אדעתא דזווי נחות פשמו לה לאשה ואינסיבא
 או שמו מינה דאשה ואינסיבא ומתה (ו) בעל בנכסי אשתו לוקח הו'
 לא מיהדר ולא מהדרינן ליה (ז) דאמר רבי יוסי בר חנינא באושא התקינן
 להאשה שמכרה בנכסי מלוה בחיי בעלה ומתה הבעל מוציא מיד הלוקחות
 אגביה

לעמא להיות נכסי מלוה הקרן שלה והבעל אוכל פירות: **בעל.** בנכסי מלוה של אשתו: **לוקח**
הו'. דין לוקח נתנו צו חכמים הלכן לא מיהדר היכא דשמו לה ואינסיבא ומתה וירשה בעלה כדאמרינן זבנה דארעא
 נחות: **ולא מהדרינן ליה.** היכא דשמו מינה ואינסיבא ומתה וירשה בעלה וליטול הקרקע לא מני למימר יורשה
 אני דלוקח שוייה רבנן ולא כירוש: **האשה שמכרה בנכסי מלוה.** להיות בעל אוכל פירות בחייה וגוף הקרקע יהיה ללוקח לכשתמות
 ומתה: **בעל מוציא.** גוף הקרקע מיד הלוקחות והכי מוקי לה צפרק האשה בכתובות (דף ע"א): **תקנת אושא** צבופה של קרקע
 לאחר מיתה. אלמא כלוקח שויהו רבנן ואל' אני לקמתי ראשון דאי כשאר יורש שויהו רבנן יורש שמכר אצו נכסיו בחייו אין לו יורשה
 בהן: **באושא הפקינו.** כשהיתה סנהדרין באושא שגלתה וישבה שם סנהדרי גדולה כדאמרינן צ"ה (דף ל"א). גבי עשרה מסעות:

אגביה

עין משפט
נר מצוה

יג א ב מיי' פ"ג מהל'
 מלוה ולוח ה' ד סמג
 עשין ד' טו"ש"ע ח"מ סי'
 עב ספ"י י:
 יד ג ד מיי' שם טו"ש"ע
 שם ספ"י יב:
 טו ה מיי' פ"ד מהל'
 שאלה ופקדון הל' ז
 סמג עשין פ"ח טו"ש"ע ח"מ
 סי' רל"א ספ"י ז:
 טז ו ז מיי' שם פ"ח הל'
 ג סמג שם טו"מ סי'
 רל"א:
 יז ח מיי' פ"ב מהל'
 מלוה הל' ט סמג
 עשין ד' טו"ש"ע ח"מ סי'
 ק"ג ספ"י ט:
 יח ט י ב מיי' שם הל' ח
 טו"ש"ע שם ספ"י י:
 יט ל מיי' פ"ח מהל' שאלה
 הל' יא טו"ש"ע ח"מ סי'
 שמו ספ"י יז:
 י"ב מ מיי' פ"ב מהל'
 אשמות הל' יז ועיין
 גמ"מ סמג עשין מח
 טו"ש"ע א"ש"ע ח"מ סי' ס'
 ט:
 י"ג

תורה אור השלם

- 1 תמ"ת וק"ר"ם תת"ם
 וסלף בוגדים ישרים:
- 2 ועשית הישר והטוב
 בעיני יי' למען יטוב לך
 ויבאת וירשת את הארץ
 הטובה אשר נשבע יי'
 לאבותיך: דברים יח ו

רבינו הגנאל (המשך)

נחמן כל לא ידענא
 פשיעותא היא חייבה
 לשלומי לא שילם יוד
 רב נחמן לנכסיו ושם
 לאפדני ויהבה לבעל
 הפקדון בימי דתנאו כיפי
 דפשע בהו. פי' אפדנא
 חזר. לסוף אישתכח
 כיפי ואוקורו דבמיהו.
 מריה דכיפי אמר הב
 לי כיפאי וטול אפדנא
 והלה אומר לא כי
 אלא מעדינא דשקלית
 לאפדני זבנא אנא בכיפי
 וברשותי אוקורו ודו' ר'
 נחמן כיון דהא שומא
 דשמו ליה לאפדנא שומא
 בטעות הואי דהא הוו
 כיפי ולא אבדו וקיימת
 לן פקדון כל היכא
 אדיתיה ברשותיה דמריה
 קאי לאו שומא הוא
 והדר אפדנא למריה והדרי
 כיפי למרייהו. ואסיק
 שומא הדרא לעולם משום
 שנאמר ועשית הישר
 והטוב והני מילי אם לא
 מכרה אבל אם מכרה
 לאחר או נתנה במתנה
 או הורשה לא הדרא.
 וכן אם שמו ב"ד שדה
 לאשה במלוה שהיא נושה
 לאחרים וניסת והכניסה
 שדה זו לבעלים או
 שמו שדה אשה לנושה
 שלה וניסת לא מהדרינן
 ליה לבעל ולא מהדרינן
 מינה דבעל דכובני דמי
 וקיימא לן בעל בנכסי
 אשתו לוקח הו' לא
 מהדר ולא מהדרינן ליה
 דאמר ר' יוסי בר'
 חנינא באושא התקינן
 האשה שמכרה נכסי מלוה
 בחיי בעלה ומתה הבעל
 מוציא מיד הלוקחות.